

fig for en anden Dpfattelse fra sine Kollegers Side, dog kunde have hævdet det, at var han nu en Gang kommen ind paa denne Bevælgelse: Grønningen-Frederiksfund-Rallundborg, vilde han forsaavidt staa ved den hele Sag, som han vilde — om fornødent — lade Rigsdagen dømme sig og sine Kolleger imellem angaaende dette Spørgsmaal. Men fra det Dieblif, at den meget ærede Minister og de der i Regjeringen dele samme Dpfattelse, begyndte at valle og ligesom at ligge under for den anden stærkere Strømning, der gik over Roskilde til Rallundborg, forekommer det mig egentlig, at Intriguerne vigtig spille op; thi da vinde de Kræfter, der arbejder imod det projekterede Baneanlæg over Frederiksfund og arbejde for Bevarelsen af Eienet Roskilde-Rallundborg for det sjællandske Jernbaneselskab, i Forbindelse med visse andre Transaktioner, Styrke til at komme frem, vinde Mod og Sikkerhed i deres Fremtræden baade her og i Udlandet. Men, hvis det havde været givet, at vel kunde man ikke fastholde Garantispørgsmaalet saaledes, som det oprindeligt var givet de Bedkommende, men at man dog vilde lade dem løbe Eienet ud og forsøge paa den eller anden Maade at komme dem til Hjælp, saa vilde den laanden Strømning med alle dens forskjellige Fougreminger paa forskjellige Steder og paa forskellige Maade — jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa — jeg tillod mig ved Finantslovens 2den Behandling at henvende det — være holdt nede, st altsald, indtil det var forsøgt, hvorledes Rigsdagen vilde stille sig over for nogen Forandring i Garantispørgsmaalet, med Hensyn til den Frederiksfundske Bane; thi om end Lovens Ordlyd ikke tillader Ministrens Fortolkning, saa turde det dog være aldeles vist, at det aldrig har været Lovgivningsmagtens Mening ikke at ville tilstaa høiere Garant for en Bane paa 16 2/3 Mil mellem Grønningen og Rallundborg, anlagt paa en fornuftig Maade, end man vilde give for en Bane fra Roskilde til Rallundborg paa 10 1/2 Mil. Selv om Rigsdagen ikke just ganske var gaaet med den meget ærede Ministers Fortolkning, saa antager jeg dog, at man vilde være kommen den meget ærede Minister saa meget snøde, at det Finantskonfor-

tium, som var dækket paa hans Tilfagn af Garanti af den Størrelse, ikke var blevet sprængt; og at Sagen altsaa nu var gjort mulig, og i ethvert Fald vilde efter min Overbevisning den bevilgende Myndighed have erkendt, at den meget ærede Minister havde om end begaaet en Feil ved sin Fortolkning af Loven, forresten handlet loyalt lige over for det hele store Spørgsmaal, ved saaledes at kræve en Afgjørelse af Sagen selv af den bevilgende Myndighed. — Det var disse enkelte Bemærkninger, som for Dyrigt sluttede sig til, hvad jeg har udtalt ved Finantslovens Behandling, jeg har tilladt mig her at ville gjøre. Jeg skal ikke nærmere komme ind derpaa; det kan, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) bemærkede, se lidt brøget ud navnlig for ærede Medlemmer, der ikke som Udstillte af os have haft Bøllighed til at sætte os ind i de fleste af de Sagen vedkommende Hoveddokumenter. Men for det Første tør det jo dog siges, at det er en given Sag, at naar der er to Borgere her i Landet — lad dem nu end efter vore Forhold være mere velstaaende, end Folk i Almindelighed ere — maa man dog forudsætte, at det er aldeles umuligt for dem at anlægge ved egne Midler en Bane paa 16 2/3 Mil. Den saakaldte første Transaktion var altsaa en aldeles nødvendig Forudsætning, og ikke just med de Tal og under den Form, som der overhovedet kunde være Tale om at benytte Koncession af Borgere her i Landet. Jeg tør antage, at det ikke er to Mand her i Landet, hvis Stilling gjør dem det muligt at overtage Koncessionen paa den Betingelse, at de ikke maa forhandle med Andre, eller sætte sig i Forbindelse med Andre, men udføre det ved egne Midler; og hvad den anden Overdragelse angaar, da er den jo netop kommen frem ved de af os nævnte Strømningers Indflydelse. Den anden Overdragelse, som er gaaet, er for Dyrigt slet ikke slet; den er kun slet af en enkelt af de Bedkommende og paa Betingelse af de Dyriges Tilslutning, hvad imidlertid ikke slette. Og naar vi gaa til det tredje Spørgsmaal, vil det ogsaa atter her opløse sig, saa jeg ser ikke, hvad der menes med de nævnte Overdragelser. Dog, som nævnt, alle disse